

959**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ**

z dnia 10 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymiany praw jazdy.

Na podstawie art. 150 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649 oraz z 2001 r. Nr 27, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 kwietnia 2000 r. w sprawie wymiany praw jazdy (Dz. U. Nr 39, poz. 459 i Nr 55, poz. 663 oraz z 2001 r. Nr 70, poz. 732 i Nr 83, poz. 902) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Ustala się wysokość opłat za wymianę:

- 1) praw jazdy i pozwoleń na prowadzenie pojazdów — 70 zł,
- 2) świadectw kwalifikacji — 30 zł,
- 3) pozwoleń na prowadzenie tramwajów — 20 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

w z. *K. J. Tchórzewski*

960**OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 18 lipca 2001 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) i art. 7 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 476) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 26 kwietnia 1984 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 26, poz. 132)

— ujętych w obwieszczeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1984 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 32, poz. 174),

- 2) ustawą z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192),
- 3) ustawą z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198),
- 4) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 113, poz. 733, z 1998 r. Nr 113, poz. 716, z 1999 r. Nr 108, poz. 1227 i z 2001 r. Nr 43, poz. 476),

- 5) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustroju państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),

- 6) ustawą z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 476)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 60, art. 61 pkt 2 i art. 62 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85), które stanowią:

„Art. 60. 1. W art. 2 pkt 3 dekretu z dnia 7 grudnia 1954 r. o naczelnym organach administracji państwowej w zakresie spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa publicznego (Dz. U. Nr 54, poz. 269, z 1956 r. Nr 41, poz. 188 i Nr 54, poz. 241) po wyrazie: «ludności» stawia się przecinek i dodaje wyrazy: «dowodów osobistych».

2. W art. 11 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

«4. Niezależnie od obowiązku rejestracji cudzoziemiec podlega obowiązkowi meldunkowemu stosownie do przepisów o ewidencji ludności.»”

- Art. 61. „2) art. 6 pkt 11 dekretu z dnia 21 grudnia 1955 r. o organizacji i zakresie działania Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 311),”
- „Art. 62. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.”;
- 2) art. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1984 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 26, poz. 132), który stanowi:
- „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1984 r.”;
- 3) art. 80 i 81 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192), które stanowią:
- „Art. 80. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 1—43 pkt 1 i w art. 44—79, zachowują moc do czasu wydania przepisów na podstawie upoważnień w brzmieniu określonym ustawą.
- Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.”;
- 4) art. 47 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198), który stanowi:
- „Art. 47. Ustawa wchodzi w życie z dniem 27 maja 1990 r.”;
- 5) art. 2—6, 8 i 9 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 113, poz. 733), które stanowią:
- „Art. 2.^{a)} Dowody osobiste wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2007 r.
- Art. 3. Tymczasowe zaświadczenia tożsamości zachowują ważność do czasu upływu terminów w nich określonych, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2000 r.
- Art. 4. Tymczasowe dowody osobiste zachowują ważność do czasu upływu terminów w nich określonych.
- Art. 5. Do tymczasowych zaświadczeń tożsamości i tymczasowych dowodów osobistych, o których mowa w art. 3 i art. 4, stosuje się przepisy art. 33, 42 i odpowiednio art. 55 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy.
- Art. 6. (skreślony).^{b)}”
- „Art. 8.^{c)} Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.
- Art. 9.^{d)} Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1—3, 5—10, 22 i pkt 26—33 oraz art. 7 i 8, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 6) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:
- „Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;
- 7) art. 5, 6, 8 i 9 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 476), które stanowią:
- „Art. 5. Zbiory meldunkowe oraz zbiory wydanych dowodów osobistych prowadzone w systemie kartotecznym w dniu wejścia w życie ustawy mogą być nadal prowadzone w tym systemie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.
- Art. 6. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2002 r., zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze, o ile nie są sprzeczne z przepisami tej ustawy.”
- „Art. 8. Numery ewidencyjne PESEL nadane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.
- Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”
- Marszałek Sejmu: *M. Płażyński*
- ^{a)} Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 113, poz. 716), która weszła w życie z dniem 15 września 1998 r., i przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 grudnia 1999 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 108, poz. 1227), która weszła w życie z dniem 31 grudnia 1999 r.
- ^{b)} Przez art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 476), która weszła w życie z dniem 27 maja 2001 r.
- ^{c)} Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie a) jako pierwsza.
- ^{d)} Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie a) jako pierwsza i przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie a) jako druga.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 lipca 2001 r. (poz. 960)

USTAWA

z dnia 10 kwietnia 1974 r.

o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.1. Ustawa normuje sprawy ewidencji ludności i dowodów osobistych.

2.¹⁾ Ewidencja ludności polega na rejestracji danych o miejscu pobytu osób, o urodzeniach, dotyczących obowiązku wojskowego, zmianach stanu cywilnego, obywatelstwa, imion i nazwisk oraz o zgonach.

3. Dowód osobisty jest dokumentem stwierdzającym tożsamość osoby oraz poświadczającym obywatelstwo polskie.

Art. 2. Osoba przebywająca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁾ jest obowiązana wykonywać obowiązek meldunkowy określony w ustawie.

Art. 3. (skreślony).³⁾

Rozdział 2

Obowiązek meldunkowy

Art. 4. Obowiązek meldunkowy polega na:

- 1) zameldowaniu się w miejscu pobytu stałego lub czasowego,
- 2) wymeldowaniu się z miejsca pobytu stałego lub czasowego,
- 3) zameldowaniu o urodzeniu dziecka,
- 4) zameldowaniu o zmianie stanu cywilnego,
- 5) zameldowaniu o zgonie osoby.

Art. 5. 1. Osoba posiadająca obywatelstwo polskie i przebywająca stale na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁾ jest obowiązana zameldować się w miejscu pobytu stałego.

2. W tym samym czasie można mieć tylko jedno miejsce pobytu stałego.

¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 476), która weszła w życie z dniem 27 maja 2001 r.

²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 113, poz. 733, z 1998 r. Nr 113, poz. 716 i z 1999 r. Nr 108, poz. 1227), która w tej części weszła w życie z dniem 10 października 1997 r.

³⁾ Przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

Art. 6. 1. Pobytem stałym jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania.

2. Miejscem pobytu stałego osoby zatrudnionej na statku żeglugi śródlądowej, zamieszkałej stale na statku, jest miejscowość, w której ma siedzibę przedsiębiorstwo żeglugowe zatrudniające tę osobę.

Art. 7. 1. Pobytem czasowym jest przebywanie bez zamiaru zmiany miejsca pobytu stałego w innej miejscowości pod oznaczonym adresem lub w tej samej miejscowości, lecz pod innym adresem.

2. Miejscem pobytu czasowego osoby zatrudnionej na statku morskim albo osoby, która w związku z wykonywaniem pracy przebywa przez określony czas w ruchomym urządzeniu mieszkalnym poza miejscem pobytu stałego, jest miejscowość, w której ma siedzibę zakład pracy zatrudniający tę osobę.

Art. 8. 1. Osoba zameldowana na pobyt czasowy i przebywająca w tej samej miejscowości nieprzerwanie dłużej niż 2 miesiące jest obowiązana zameldować się na pobyt stały, chyba że zachodzą okoliczności wskazujące na to, iż pobyt ten nie utracił charakteru pobytu czasowego. Za okoliczności uzasadniające zameldowanie na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące uważa się w szczególności:

- 1) wykonywanie pracy poza miejscem pobytu stałego,
- 2) pobyt związany z kształceniem się, leczeniem, wypoczynkiem lub ze względów rodzinnych,
- 3) odbywanie czynnej służby wojskowej,
- 4)⁴⁾ pobyt w zakładach karnych i poprawczych, aresztach śledczych, schroniskach dla nieletnich i zakładach wychowawczych.

2.⁵⁾ Wątpliwości co do charakteru pobytu rozstrzyga właściwy organ gminy.

Art. 9. 1.⁶⁾ Przy dopełnianiu obowiązku meldunkowego należy przedstawić dowód osobisty, a w uzasad-

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 3 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 3 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 2, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

nionych przypadkach — inny dokument pozwalający na ustalenie tożsamości.

2. Przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące należy przedstawić potwierdzenie uprawnienia do przebywania w lokalu (pomieszczeniu), w którym ma nastąpić zameldowanie.

3.⁷⁾ Osoba niepełnoletnia nieposiadająca dokumentu stwierdzającego tożsamość przedstawia odpis skrócony aktu urodzenia.

4.⁷⁾ Osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi obrony przedstawiają wojskowy dokument osobisty (potwierdzenie zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych) w celu zamieszczenia w nim stosownych wpisów dotyczących obowiązku meldunkowego.

Art. 9a.⁸⁾ Za osobę nieposiadającą pełnej zdolności do czynności prawnych obowiązek meldunkowy wykonuje jej przedstawiciel ustawowy lub inna osoba sprawująca nad nią faktyczną opiekę w miejscu ich wspólnego pobytu.

Art. 9b.⁸⁾ 1. Zameldowanie na pobyt stały lub czasowy następuje pod oznaczonym adresem.

2. Adres określa się przez podanie:

- 1) w gminach, które uzyskały status miasta — nazwy miasta (dzielnicy), ulicy, numeru domu i lokalu (pomieszczenia) oraz nazwy województwa,
- 2) w innych gminach — nazwy miejscowości, numeru domu i lokalu (pomieszczenia), nazwy gminy i województwa.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zameldowania osób przebywających stale lub czasowo na statku morskim lub żeglugi śródlądowej albo w innych ruchomych pomieszczeniach mieszkalnych.

Rozdział 3

Zameldowanie

Art. 10. 1. Osoba, która przebywa w określonej miejscowości pod tym samym adresem dłużej niż trzy doby, jest obowiązana zameldować się na pobyt stały lub czasowy najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od dnia przybycia.

2. Osoba, która przybywa do zakładu hotelarskiego albo do zakładu udzielającego pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem się lub opieką społeczną, jest obowiązana zameldować się na pobyt stały lub czasowy przed upływem 24 godzin od chwili przybycia.

⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

Art. 11. 1.⁹⁾ Osoba zobowiązana do zameldowania się na pobyt stały przedstawia organowi gminy właściwemu ze względu na nowe miejsce jej pobytu stałego zaświadczenie o wymeldowaniu się z poprzedniego miejsca pobytu stałego oraz zgłasza następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko i imiona,
- 2) nazwisko rodowe,
- 3) nazwiska i imiona poprzednie,
- 4) imiona rodziców,
- 5) nazwiska rodowe rodziców,
- 6) stan cywilny,
- 7) imię i nazwisko małżonka oraz jego nazwisko rodowe,
- 8) płeć,
- 9) datę i miejsce urodzenia,
- 10) obywatelstwo,
- 11) numer PESEL,
- 12) dotyczące obowiązku wojskowego, w tym stopień wojskowy, nazwę, serię i numer wojskowego dokumentu osobistego z oznaczeniem wojskowej komendy uzupełnień lub poświadczenie o zgłoszeniu się do rejestracji przedpoborowych,
- 13) adres poprzedniego miejsca pobytu stałego,
- 14) adres nowego miejsca pobytu stałego,
- 15) rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości,
- 16) o wykształceniu.

2. W zastępstwie osoby obowiązanej do zameldowania się czynności zgłoszenia danych może dokonać członek rodziny, opiekun ustawowy lub faktyczny albo inna osoba.

Art. 12. 1. Zameldowania na pobyt czasowy dokonuje się w sposób określony w art. 11 w miejscu tego pobytu, z jednoczesnym zgłoszeniem zamierzonego czasu jego trwania.

2. Osoba, która przedłuża pobyt czasowy w tej samej miejscowości ponad zgłoszony czas jego trwania, zmienia adres albo zmienia pobyt czasowy na stały, jest obowiązana dokonać odpowiedniego zameldowania w ciągu następnej doby.

3.¹⁰⁾ Zwalnia się od obowiązku zameldowania na pobyt czasowy dzieci do lat 7, na okres nieprzekraczający 2 miesięcy.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

Art. 13. Zameldowanie na pobyt stały lub czasowy w zakładzie hotelarskim, w zakładzie udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem się lub opieką społeczną dokonuje się u kierownika zakładu lub upoważnionej przez niego osoby. Przepisu art. 9 ust. 2 nie stosuje się.

Art. 14. 1. Zgłoszenie danych dotyczących urodzenia, zmiany stanu cywilnego, imienia lub nazwiska, dokonane we właściwym urzędzie stanu cywilnego zgodnie z przepisami prawa o aktach stanu cywilnego — zastępuje zameldowanie.

2. Zameldowania o zmianie imienia lub nazwiska dokonuje starosta¹¹⁾, który wydał decyzję o zmianie.

Rozdział 4

Wymeldowanie

Art. 15. 1.¹²⁾ Osoba, która opuszcza miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 2 miesiące, jest obowiązana wymeldować się w organie gminy, właściwym ze względu na dotychczasowe miejsce jej pobytu, najpóźniej w dniu opuszczenia tego miejsca.

1a.¹³⁾ Osoba zobowiązana do wymeldowania się zgłasza organowi gminy właściwemu ze względu na dotychczasowe miejsce jej pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 2 miesiące następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko i imiona,
- 2) nazwisko rodowe,
- 3) nazwiska i imiona poprzednie,
- 4) imiona rodziców,
- 5) nazwiska rodowe rodziców,
- 6) stan cywilny,
- 7) imię i nazwisko małżonka oraz jego nazwisko rodowe,
- 8) płeć,
- 9) datę i miejsce urodzenia,
- 10) obywatelstwo,
- 11) numer PESEL,
- 12) dotyczące obowiązku wojskowego, w tym stopień wojskowy, nazwę, serię i numer wojskowego dokumentu osobistego z oznaczeniem wojskowej ko-

mendy uzupełnień lub poświadczenie o zgłoszeniu się do rejestracji przedpoborowych,

- 13) adres dotychczasowego miejsca pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 2 miesiące,
- 14) rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości,
- 15) o wykształceniu.

2.¹⁴⁾ Organ gminy wydaje na wniosek strony lub z urzędu decyzję w sprawie wymeldowania osoby, która utraciła uprawnienie wymienione w art. 9 ust. 2 i bez wymeldowania się opuściła dotychczasowe miejsce pobytu stałego, albo osoby, która bez wymeldowania się opuściła dotychczasowe miejsce pobytu stałego i nie przebywa w nim co najmniej przez okres 6 miesięcy, a nowego miejsca jej pobytu nie można ustalić.

3. Osoba, która wyjeżdża za granicę na okres dłuższy niż 2 miesiące, jest obowiązana zgłosić swój wyjazd oraz powrót właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego organowi wymienionemu w ust. 1. Zgłoszenia wyjazdu dokonuje się najpóźniej w dniu opuszczenia dotychczasowego miejsca pobytu, a zgłoszenia powrotu — najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od dnia powrotu.

4.¹⁵⁾ Jeżeli okres pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące odpowiada okresowi zgłoszonemu przy zameldowaniu, osoba opuszczająca miejsce tego pobytu jest zwolniona od obowiązku wymeldowania się.

5.¹⁵⁾ Osobie, o której mowa w ust. 1, organ gminy wydaje zaświadczenie stwierdzające dopełnienie obowiązku wymeldowania się.

Art. 16. 1. Jeżeli okres pobytu czasowego trwającego do 2 miesięcy odpowiada okresowi zgłoszonemu przy zameldowaniu, osoba opuszczająca miejsce tego pobytu jest zwolniona od obowiązku wymeldowania się.

2. Osoba, która opuszcza miejsce pobytu czasowego trwającego do 2 miesięcy przed upływem czasu zgłoszonego przy zameldowaniu, jest obowiązana wymeldować się najpóźniej w dniu opuszczenia tego miejsca.

Art. 17. Zgłoszenie zgonu, dokonane w urzędzie stanu cywilnego zgodnie z przepisami prawa o aktach stanu cywilnego, zastępuje wymeldowanie osoby zmarłej.

Rozdział 5

Obowiązek meldunkowy wczasowiczów i turystów

Art. 18. 1. Osoba, która przybywa do domu wczasowego lub wypoczynkowego, pensjonatu, hotelu, motelu, domu wycieczkowego, pokoju gościnnego, schroni-

¹¹⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 2, i przez art. 29 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

¹²⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 7 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2, i przez art. 1 pkt 6 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 7 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

ska, campingu lub na strzeżone pole biwakowe albo do innego podobnego zakładu, jest obowiązana zameldować się na pobyt czasowy przed upływem 24 godzin od chwili przybycia.

2. Zameldowania dokonuje się u kierownika zakładu lub upoważnionej przez niego osoby.

Art. 19. Osoba przebywająca w określonej miejscowości w celach turystyczno-wypoczynkowych poza zakładami określonymi w art. 18 jest zwolniona z obowiązku zameldowania się, jeżeli jej pobyt w tej miejscowości nie przekracza 30 dni.

Art. 20.¹⁶⁾ Uczestnicy wycieczki organizowanej przez instytucję państwową lub społeczną, związek zawodowy albo inną organizację społeczną dokonują zameldowania się na pobyt czasowy za pośrednictwem kierownika wycieczki, który jest obowiązany z chwilą przybycia do zakładu hotelarskiego zgłosić pobyt wycieczki kierownikowi zakładu lub pracownikowi upoważnionemu do przyjmowania zgłoszeń, przedstawiając listę uczestników oraz dowód upoważniający go do kierowania wycieczką.

Art. 21. 1.¹⁷⁾ Uczestnicy kolonii i obozu turystyczno-wypoczynkowego organizowanego przez instytucję państwową lub społeczną, związek zawodowy albo inną organizację społeczną dla młodzieży szkolnej i studiującej są zwolnieni od obowiązku meldunkowego, jeżeli pobyt czasowy nie przekracza 30 dni.

2. Kierownik obozu lub kolonii jest obowiązany prowadzić listę uczestników.

Art. 22. Przy wymeldowaniu się przepis art. 16 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Obowiązek meldunkowy cudzoziemców

Art. 23. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁾ jest obowiązany wykonywać obowiązek meldunkowy na zasadach określonych w ustawie, jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.

Art. 24. 1. Cudzoziemiec przebywający poza zakładem hotelarskim, zakładem udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem się lub wypoczynkiem jest obowiązany zameldować się na pobyt czasowy przed upływem 48 godzin od chwili przybycia do określonej miejscowości i nie później niż przed upływem 48 godzin od chwili przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej²⁾.

2. Jeżeli koniec terminu do dokonania obowiązku meldunkowego przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni.

Art. 25. Uczestnicy wycieczek dokonują zameldowania się na pobyt czasowy za pośrednictwem kierownika wycieczki, który jest obowiązany z chwilą przybycia wycieczki do zakładu hotelarskiego zgłosić pobyt wycieczki kierownikowi zakładu lub pracownikowi upoważnionemu do przyjmowania zgłoszeń, przedstawiając listę uczestników wycieczki oraz dokumenty uprawniające ich do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁾.

Art. 26.¹⁸⁾ Cudzoziemiec, dokonując zameldowania się na pobyt stały, zgłasza wymagane dane do zameldowania, przedstawia kartę pobytu stałego albo zezwolenie na osiedlenie się wydane stosownie do przepisów o cudzoziemcach i potwierdzenie zameldowania na pobyt czasowy.

Art. 27. Od wykonywania obowiązku meldunkowego zwolnieni są pod warunkiem wzajemności szefowie i członkowie personelu przedstawicielstw dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych państw obcych, łącznie z członkami ich rodzin pozostającymi z nimi we wspólnocie domowej, a także inne osoby na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, z wyjątkiem cudzoziemców mających stałe miejsce pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej²⁾.

Art. 28. Do cudzoziemców nie mają zastosowania przepisy art. 18—21.

Rozdział 7

Obowiązki najemców, właścicieli domów i lokali, administratorów i dozorców domów, zakładów pracy oraz sołtysów

Art. 29. 1. Wynajmujący, najemca, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, lub właściciel lokalu jest obowiązany potwierdzić fakt pobytu osoby zgłaszającej pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, a ponadto właściciel (zarządca) budynku jest obowiązany wskazać, czy osobie tej przysługuje uprawnienie do przebywania w lokalu, w którym ma nastąpić zameldowanie.

2.¹⁹⁾ Osoby wymienione w ust. 1 są obowiązane do zawiadamiania właściwego organu gminy o stałym lub czasowym pobycie innej osoby w ich lokalach (pomieszczeniach) oraz o opuszczeniu przez nią tego lokalu (pomieszczenia), jeżeli osoba ta nie dopełniła obowiązku meldunkowego. Zawiadomienie powinno być dokonane niezwłocznie po upływie terminu określonego do wykonania obowiązku meldunkowego.

Art. 30. 1. Dozorca domu, a jeżeli nie ma dozorczy — administrator domu, a jeżeli nie ma administratora — właściciel domu jest obowiązany zawiadomić właściwy organ wymieniony w art. 11 ust. 1 o niedopełnieniu obowiązku zameldowania lub wymeldowania się przez osobę przebywającą w tym domu.

¹⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

2. Na terenie wsi obowiązek określony w ust. 1 ciąży również na sołtysie.

3. Przepis art. 29 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. 1. Zakład pracy jest obowiązany sprawdzić przy zatrudnieniu osoby w tym zakładzie, czy dopełniła ona obowiązku meldunkowego.

2. O niedopełnieniu przez tę osobę obowiązku meldunkowego zakład pracy jest obowiązany zawiadomić niezwłocznie właściwy organ wymieniony w art. 11 ust. 1.

Rozdział 7a²⁰⁾

Nadawanie numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL)

Art. 31a. 1. Numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, zwany w niniejszej ustawie „numerem PESEL”, jest to 11-cyfrowy, stały symbol numeryczny, jednoznacznie identyfikujący osobę fizyczną, w którym sześć pierwszych cyfr oznacza datę urodzenia (rok, miesiąc, dzień), kolejne cztery — liczbę porządkową i płeć osoby, a ostatnia jest cyfrą kontrolną służącą do komputerowej kontroli poprawności nadanego numeru ewidencyjnego.

2. Numer PESEL nadaje minister właściwy do spraw administracji publicznej w formie czynności materialno-technicznej.

3. Numer PESEL nadaje się osobom fizycznym przebywającym stale na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zameldowanym na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, a także osobom ubiegającym się o wydanie dowodu osobistego.

4. Nadanie numeru PESEL następuje na wniosek organu gminy właściwej ze względu na miejsce pobytu stałego lub czasowego osoby podlegającej obowiązkowi jego nadania albo organu, w którym złożono wniosek o wydanie dowodu osobistego, z zastrzeżeniem art. 31b.

Art. 31b. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może nadać numer PESEL osobom innym niż wymienione w art. 31a ust. 3 na ich pisemny wniosek, jeżeli odrębne przepisy przewidują potrzebę posiadania numeru PESEL przez te osoby.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, składają umotywowany pisemny wniosek o nadanie numeru PESEL bezpośrednio do ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

3. Wniosek o nadanie numeru PESEL powinien zawierać następujące dane:

- 1) nazwisko i imiona,
- 2) nazwisko rodowe,

²⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

3) imiona rodziców,

4) nazwisko rodowe matki,

5) płeć,

6) datę i miejsce urodzenia,

7) obywatelstwo,

8) adres i miejsce pobytu stałego lub czasowego,

9) rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może, na umotywowany pisemny wniosek organów, o których mowa w art. 31a ust. 4, i osób, o których mowa w art. 31b ust. 1, zmienić numer PESEL.

Art. 31c. Minister właściwy do spraw administracji publicznej powiadamia o nadaniu numeru PESEL organy, o których mowa w art. 31a ust. 4, oraz wnioskodawców, o których mowa w art. 31b ust. 1.

Rozdział 8

Dowód osobisty²¹⁾

Art. 32. (skreślony).²²⁾

Art. 33.²³⁾ Dowodu osobistego nie wolno zatrzymywać, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

Art. 34.²⁴⁾ 1. Osoba będąca obywatelem polskim i zamieszkała w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązana posiadać dowód osobisty:

- 1) od ukończenia 18 roku życia,
- 2) od ukończenia 15 roku życia, jeżeli pozostaje w stosunku pracy lub nie zamieszkuje wspólnie z osobami, pod których władzą rodzicielską lub opieką się znajduje, albo nie pozostaje pod władzą rodzicielską lub opieką.

2. Osoba będąca obywatelem polskim ma prawo otrzymać dowód osobisty od ukończenia 13 roku życia.

Art. 35. (skreślony).²⁵⁾

Art. 36.²⁶⁾ 1. Dowód osobisty jest ważny 10 lat od daty jego wydania.

2. Dowód osobisty wydany osobie, która nie ukończyła 18 roku życia, jest ważny 5 lat od daty jego wydania.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

²²⁾ Przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

²⁵⁾ Przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

3. Dowód osobisty wydany osobie, która ukończyła 65 rok życia, jest ważny na czas nieoznaczony, jeżeli osoba ta zwróciła się o wydanie dowodu osobistego z takim terminem ważności.

Art. 36a.²⁷⁾ 1. Dowód osobisty wydaje się po uiszczeniu należnej opłaty stanowiącej równowartość kosztów jego wydania.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie dowodu osobistego, tryb jej uiszczenia oraz warunki i zakres stosowania ulg i zwolnień od tej opłaty.

Art. 37.²⁸⁾ 1. W dowodzie osobistym zamieszcza się:

- 1) nazwisko i imię (imiona) oraz imiona rodziców i nazwisko rodowe,
- 2) datę i miejsce urodzenia,
- 3) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku — zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad dwa miesiące; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy trwający ponad dwa miesiące, danych o adresie nie zamieszcza się,
- 4) płeć, wzrost w centymetrach i kolor oczu,
- 5) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL),
- 6) nazwę organu wydającego, datę wydania oraz termin ważności dowodu osobistego.

2. Dowód osobisty zawiera również zdjęcie i podpis jego posiadacza.

3. Dane zawarte w dowodzie osobistym przeznaczone do odczytania maszynowego oraz dane zawarte w numerze ewidencyjnym, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie mogą obejmować innych danych osobowych niż określone w ust. 1 pkt 1—4 i 6.

Art. 38. (skreślony).²⁹⁾

Art. 39. (skreślony).³⁰⁾

Art. 40.³¹⁾ Posiadacz dowodu osobistego ma obowiązek wymienić ten dokument w razie:

- 1) zmiany danych, które zamieszcza się w dowodzie osobistym,

2) uszkodzenia dowodu osobistego lub zaistnienia innej okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości osoby,

3) upływu terminu ważności dowodu osobistego.

Art. 41. (skreślony).³²⁾

Art. 42.³³⁾ 1. Osoba, która utraciła dowód osobisty, jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższy organ gminy. Organ ten wydaje zaświadczenie o utracie dowodu osobistego, ważne do czasu wydania nowego dokumentu.

2. W razie znalezienia własnego dowodu osobistego, zgłoszonego jako utracony, należy niezwłocznie zawiadomić o tym organ gminy, któremu złożono wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego, jeżeli w miejsce zgłoszonego jako utracony nie został jeszcze wydany nowy dokument.

3. W razie znalezienia własnego dowodu osobistego, w miejsce którego wydano już nowy dowód osobisty, lub cudzego dowodu osobistego, należy niezwłocznie złożyć znaleziony dokument najbliższemu organowi gminy.

Art. 43.³⁴⁾ Dowód osobisty podlega obowiązkowi zwrotu w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) zgonu posiadacza dowodu osobistego; obowiązek zwrotu dowodu osobistego ciąży w tym przypadku na osobach obowiązanych do zgłoszenia zgonu stosownie do przepisów prawa o aktach stanu cywilnego.

Art. 44.³⁵⁾ Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór dowodu osobistego oraz tryb postępowania w sprawach wydawania dowodów osobistych, ich wymiany, zwrotu lub utraty.

Rozdział 8a³⁶⁾

Prowadzenie ewidencji ludności i ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych

Art. 44a. 1. Ewidencję ludności prowadzi się w systemie informatycznym na podstawie danych osobowych zgłoszonych przy wykonywaniu obowiązku meldunkowego oraz zgłoszeń, o których mowa w art. 14 oraz w art. 17, w formie:

- 1) zbiorów meldunkowych jako:
 - a) zbioru danych stałych mieszkańców,

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

²⁹⁾ Przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

³⁰⁾ Przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

³²⁾ Przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

³⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

- b) zbioru danych byłych mieszkańców,
- c) zbioru danych osób zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące,
- d) zbioru danych osób zameldowanych na pobyt czasowy trwający do 2 miesięcy,
- 2) zbioru danych osobowych PESEL, zwanego dalej „zbiorem PESEL”, uzyskanych w związku z nadawaniem numeru PESEL na podstawie zbiorów meldunkowych, o których mowa w pkt 1 lit. a)–c).
2. W zbiorze danych stałych mieszkańców gromadzone są następujące ich dane:
- 1) nazwisko i imiona,
 - 2) nazwisko rodowe,
 - 3) nazwiska i imiona poprzednie,
 - 4) imiona i nazwiska rodowe rodziców,
 - 5) data i miejsce urodzenia,
 - 6) stan cywilny,
 - 7) numer aktu urodzenia i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który ten akt sporządził,
 - 8) płeć,
 - 9) numer PESEL,
 - 10) obywatelstwo,
 - 11) imię i nazwisko rodowe małżonka,
 - 12) data zawarcia związku małżeńskiego, numer aktu małżeństwa i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który ten akt sporządził, data rozwiązania związku małżeńskiego, sygnatura akt i oznaczenie sądu, który rozwiązał małżeństwo, data zgonu małżonka, numer aktu zgonu i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który ten akt sporządził,
 - 13) adres i data zameldowania na pobyt stały,
 - 14) poprzednie adresy zameldowania na pobyt stały wraz z określeniem okresu zameldowania,
 - 15) adres zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące wraz z określeniem okresu zameldowania,
 - 16) tryb wymeldowania,
 - 17) stopień wojskowy, nazwa, seria i numer wojskowego dokumentu osobistego oraz oznaczenie wojskowej komendy uzupełnień, w której ewidencji osoba pozostaje, lub potwierdzenie zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych,
 - 18) seria i numer dowodu osobistego, data jego wydania i data ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał,
 - 19) seria i numer karty stałego pobytu, data jej wydania oraz oznaczenie organu, który ją wydał.
3. W zbiorze danych byłych mieszkańców gromadzone są:
- 1) ich dane, o których mowa w ust. 2,
 - 2) data wymeldowania,
 - 3) data zgonu oraz numer aktu zgonu i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który akt sporządził.
4. W zbiorze danych osób zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące gromadzone są:
- 1) ich dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6, 9–11, 13, 15 i 17–19,
 - 2) seria i numer karty czasowego pobytu, data jej wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał.
5. W zbiorze danych osób zameldowanych na pobyt czasowy trwający do 2 miesięcy gromadzone są:
- 1) ich dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 5, 13, 18, 19 i w ust. 4 pkt 2,
 - 2) adres pobytu czasowego oraz zamierzony czas jego trwania.
6. W zbiorach meldunkowych, o których mowa w ust. 4 i 5, zamieszcza się także oznaczenie dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz datę przekroczenia granicy, jeżeli gromadzone dane dotyczą cudzoziemców.
7. W zbiorze PESEL gromadzone są następujące dane:
- 1) nazwisko i imiona,
 - 2) nazwisko rodowe,
 - 3) nazwiska i imiona poprzednie,
 - 4) imiona i nazwiska rodowe rodziców,
 - 5) data i miejsce urodzenia,
 - 6) stan cywilny,
 - 7) numer aktu urodzenia i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który ten akt sporządził,
 - 8) płeć,
 - 9) numer PESEL,
 - 10) obywatelstwo,
 - 11) imię i nazwisko rodowe małżonka,
 - 12) data zawarcia związku małżeńskiego, numer aktu małżeństwa i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który ten akt sporządził, data rozwiązania związku małżeńskiego, sygnatura akt i oznaczenie sądu, który rozwiązał małżeństwo, data zgonu małżonka, numer aktu zgonu i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który ten akt sporządził,

- 13) adres i data zameldowania na pobyt stały,
- 14) poprzednie adresy zameldowania na pobyt stały wraz z określeniem okresu zameldowania,
- 15) adres zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące wraz z określeniem okresu zameldowania,
- 16) tryb wymeldowania,
- 17) dotyczące obowiązku wojskowego, w tym stopień wojskowy, nazwa, seria i numer wojskowego dokumentu osobistego wraz z określeniem wojskowej komendy uzupełnień, w której ewidencji osoba pozostaje, lub potwierdzenie zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych,
- 18) seria i numer dowodu osobistego, data jego wydania i data ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał,
- 19) seria i numer karty stałego pobytu, data jej wydania oraz oznaczenie organu, który ją wydał, poprzednie serie i numery kart stałego pobytu oraz oznaczenie organu, który je wydał,
- 20) seria i numer karty czasowego pobytu, data jej wydania i data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał,
- 21) nazwa organu, numer i data decyzji o zastrzeżeniu udostępnienia danych osobowych,
- 22) data zgonu oraz numer aktu zgonu i oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który akt sporządził.

Art. 44b. 1. Zbiór danych osób przebywających w obiektach, o których mowa w art. 13, art. 18 ust. 1 i art. 20, prowadzi się w formie książki zameldowań lub w systemie informatycznym.

2. W zbiorze, o którym mowa w ust. 1, gromadzi się następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko i imię,
- 2) imiona rodziców,
- 3) datę i miejsce urodzenia,
- 4) adres miejsca pobytu stałego,
- 5) datę przybycia i zamierzony czas trwania pobytu,
- 6) oznaczenie dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, a w tym numer i serię, datę jego wydania, datę ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał.

Art. 44c. 1. Organy prowadzące ewidencję ludności są obowiązane do bezzwłocznej aktualizacji każdej zmiany danych osobowych zawartych w zbiorach meldunkowych, w zbiorze PESEL oraz w ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych.

2. Dane do aktualizacji zbioru PESEL przekazuje się na nośniku magnetycznym lub w drodze teletransmisji

w formie dokumentu elektronicznego z aktualnego programu informatycznego.

3. Wojskowi komendanci uzupełnień obowiązani są do bezzwłocznej aktualizacji danych dotyczących obowiązku wojskowego.

Art. 44d. 1. Organy, o których mowa w art. 46, są obowiązane do wzajemnego przekazywania danych zawartych w prowadzonych przez siebie zbiorach.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania danych pomiędzy organami, o których mowa w art. 46, oraz powiadamiania o nadaniu numeru PESEL organów, o których mowa w art. 31a ust. 4, oraz wnioskodawcy, o którym mowa w art. 31b ust. 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia ochrony danych zawartych w zbiorach.

Art. 44e. 1. Gminy, na podstawie danych zgłoszonych przy ubieganiu się o wydanie lub wymianę dowodu osobistego, prowadzą ewidencję wydanych i utraconych dowodów osobistych.

2. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, prowadzi się w formie informatycznej, a dane osobowe z tej ewidencji mogą być przetwarzane metodami informatycznymi.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, zawiera następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko i imiona,
- 2) poprzednie imiona i nazwiska,
- 3) nazwisko rodowe,
- 4) imiona i nazwiska rodowe rodziców,
- 5) datę i miejsce urodzenia,
- 6) numer PESEL,
- 7) wzrost,
- 8) płeć,
- 9) fotografię i podpis osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego,
- 10) adres miejsca pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 2 miesiące,
- 11) numer i serię aktualnego i poprzednich dowodów osobistych, a w tym daty ich wydania, daty ważności oraz oznaczenie organu, który je wydał.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi ogólnokrajową ewidencję wydanych i utraconych dowodów osobistych.

5. Ewidencję, o której mowa w ust. 4, prowadzi się w systemie informatycznym, gromadząc dane określone w ust. 3.

6. Gminy są obowiązane do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej

danych niezbędnych do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 4.

7. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania przez gminy danych z ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych, uwzględniając terminy i formy przekazywania danych.

Art. 44f. Dane do ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych gminy przekazują bezpośrednio ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej w drodze teletransmisji danych w formie dokumentu elektronicznego z aktualnego programu informatycznego dostosowanego do wy­mogów PESEL.

Rozdział 8b³⁶⁾

Udostępnianie danych osobowych ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych

Art. 44g. 1. Organy prowadzące zbiory meldunkowe, zbiór PESEL oraz ewidencję wydanych i utraconych dowodów osobistych, na pisemny wniosek zainteresowanej osoby, są zobowiązane wydać, w formie zaświadczenia, pełny odpis przetworzonych danych dotyczących tej osoby.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może mieć formę wydruku z aktualnego programu informatycznego.

Art. 44h. 1. Dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom:

- 1) organom administracji publicznej, sądom, prokuraturze,
- 2) organom Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Wojskowym Służbom Informacyjnym, Żandarmerii Wojskowej i Urzędowi Ochrony Państwa,
- 3) organom kontroli skarbowej i wywiadu skarbowego.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione:

- 1) innym państwowym i komunalnym jednostkom organizacyjnym oraz podmiotom — w zakresie potrzebnym dla realizowania zadań publicznych określonych w przepisach prawa,
- 2) osobom i jednostkom organizacyjnym — jeżeli wykażą w tym interes prawny,
- 3) jednostkom organizacyjnym — jeżeli po ich wykorzystaniu w celach badawczych, statystycznych, badania opinii publicznej lub rynku, dane te zostaną poddane takiej modyfikacji, która nie pozwoli na ustalenie tożsamości osób, których dane dotyczą,

4) innym osobom i podmiotom — jeżeli uwiarygodnią one interes faktyczny w otrzymaniu danych i za zgodą osób, których dane dotyczą.

3. Dane ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych udostępnia się, z zastrzeżeniem ust. 5, na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu.

4. Dane udostępnione na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie mogą być wykorzystane w innym celu niż wskazany w tym wniosku.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się na formularzu.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku, uwzględniając zakres danych objętych wnioskiem oraz cel udostępniania danych.

7. Podmiotom, o których mowa w ust. 1 oraz w ust. 2 pkt 1, dane można udostępniać za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli spełnią łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej dane w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania,
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania,
- 3) uzyskanie danych jest uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

8. Udostępnienie danych ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych następuje:

- 1) dla podmiotów, o których mowa w ust. 1 — nieodpłatnie,
- 2) dla podmiotów, o których mowa w ust. 2 — odpłatnie.

9. Opłaty pobrane za udostępnienie danych stanowią dochód budżetu państwa.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za udostępnienie danych ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych oraz warunki i sposób ich wnoszenia. Rozporządzenie powinno określać zróżnicowaną wysokość opłat w zależności od zakresu udostępnianych danych oraz celu i częstotliwości ich udostępniania w taki sposób, aby pokrywały one koszty udostępnienia tych danych.

Art. 44i. 1. Dane ze zbiorów meldunkowych oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych udostępnia organ gminy.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do województwa udostępnia wojewoda.

3. Dane ze zbioru PESEL oraz ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych udostępnia minister właściwy do spraw administracji publicznej.

4. O udostępnieniu danych za pomocą urządzeń teletransmisji danych rozstrzyga właściwy organ w drodze decyzji administracyjnej.

5. Organ rozpatrujący wniosek odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, udostępnienia danych osobowych, jeżeli udostępnienie danych spowodowałoby naruszenie dóbr osobistych osoby, której dane dotyczą, lub innych osób.

6. Od decyzji odmawiającej udostępnienia danych osobowych przysługuje odwołanie.

Rozdział 9

Właściwość organów

Art. 45.³⁷⁾ 1. Dowód osobisty wydaje właściwy organ gminy. W rozumieniu niniejszej ustawy organem gminy jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

2. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 1, ustala się według miejsca pobytu stałego osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego, a w razie braku takiego miejsca — według ostatniego miejsca pobytu stałego tej osoby.

3. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej organu w sposób wskazany w ust. 2, dowód osobisty wydaje organ gminy właściwy dla obszaru dzielnicy Śródmieście w m.st. Warszawie.

Art. 46.³⁸⁾ 1. Ewidencja ludności jest prowadzona w systemie informatycznym przez:

- 1) ministra właściwego do spraw administracji publicznej — w formie zbioru PESEL,
- 2) wojewodę — w formie wojewódzkich zbiorów meldunkowych, określonych w art. 44a ust. 1 pkt 1 lit. a)–c),
- 3) organy gminy — w formie gminnych zbiorów meldunkowych.

2. Zbiór, o którym mowa w art. 44b, prowadzi kierownik zakładu lub osoba przez niego upoważniona.

Art. 47. 1.³⁹⁾ Organ gminy prowadzący ewidencję ludności jest obowiązany na podstawie zgłoszenia dokonać zameldowania lub wymeldowania przez zareje-

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

³⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 28 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

strowanie danych dotyczących osoby i miejsca jej pobytu, jak również innych zdarzeń objętych obowiązkiem meldunkowym.

2.⁴⁰⁾ Jeżeli zgłoszone dane budzą wątpliwości, o dokonaniu zameldowania lub wymeldowania rozstrzyga właściwy organ gminy.

Art. 48.⁴¹⁾ Organ gminy może żądać od osoby, której dotyczy obowiązek meldunkowy, przedstawienia w określonym terminie danych niezbędnych do zaktualizowania ewidencji ludności.

Art. 49.⁴²⁾ Policja sprawuje kontrolę nad wykonywaniem obowiązków określonych w ustawie przez osoby podlegające zameldowaniu lub wymeldowaniu się.

Art. 50.⁴³⁾ 1.⁴⁴⁾ Minister właściwy do spraw administracji publicznej sprawuje zwierzchni nadzór nad wykonywaniem obowiązków określonych w ustawie.

2. Wojewodowie sprawują nadzór nad działalnością organów gmin w zakresie realizacji obowiązków określonych w ustawie.

3.⁴⁵⁾ Wojewoda jest organem odwoławczym od orzeczeń administracyjnych wydanych przez organy gminy na podstawie ustawy.

Art. 51.⁴⁶⁾ 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób zgłaszania i przyjmowania danych niezbędnych do zameldowania i wymeldowania, sposób prowadzenia ewidencji ludności i ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych, wzory formularzy zgłoszeń meldunkowych oraz wzór wniosku o nadanie numeru PESEL, uwzględniając w szczególności sposób wykonywania obowiązku meldunkowego za osobę niepełnoletnią, przez cudzoziemca oraz osoby przebywające stale lub czasowo na statku morskim lub żeglugi śródlądowej albo w innych ruchomych pomieszczeniach mieszkalnych, potrzebę zapewnienia ochrony danych zawartych w ewidencji ludności i ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych, a także zakres danych zgłaszanych przy zameldowaniu i objętych wnioskiem o nadanie numeru PESEL oraz danych niezbędnych do ustalenia obowiązku wojskowego.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodo-

⁴⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 28 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁴¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁴²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 30 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁴⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 11 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

wej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób zameldowania oraz wymeldowania żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, a także sposób prowadzenia ewidencji ludności w budynkach pozostających w zarządzie organów wojskowych, uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia ochrony informacji niejawnych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może w celu zapewnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego, a także zwalczania klęsk żywiołowych i zagrożenia bezpieczeństwa państwa wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na czas określony obowiązek zameldowania się z chwilą przybycia do danej miejscowości oraz obowiązek zgłoszenia wyjazdu z danej miejscowości, uwzględniając określenie szczegółowego sposobu i terminu zameldowania osób oraz zakres danych, jakie powinny być zgłoszone przy zameldowaniu lub wymeldowaniu.

Art. 52.⁴⁷⁾ Organy gminy wykonują zadania określone w ustawie jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Rozdział 10

Przepisy karne

Art. 53. (uchylony).⁴⁸⁾

Art. 54. (uchylony).⁴⁸⁾

Art. 55.⁴⁹⁾ Kto:

- 1) uchyla się od obowiązku posiadania lub wymiany dowodu osobistego,
- 2) zatrzymuje cudzy dowód osobisty,
- 3) nie zwraca dowodu osobistego w razie utraty obywatelstwa polskiego,
- 4) nie zawiadamia o znalezieniu dowodu osobistego w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2,

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁴⁸⁾ Przez art. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083), która weszła w życie z dniem 1 września 1998 r.; obecnie jego przedmiot jest uregulowany przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553), która weszła w życie z dniem 1 września 1998 r.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 34 ustawy, o której mowa w przypisie 6.

5) nie zwraca znalezione dowodu osobistego w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 3,

podlega karze ograniczenia wolności do 1 miesiąca⁵⁰⁾ albo karze grzywny.

Art. 56. Wykroczenia przeciwko obowiązkowi meldunkowemu podlegają ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 73, poz. 852, Nr 74, poz. 855 i Nr 117, poz. 1228).

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57. Dowody osobiste i tymczasowe zaświadczenia tożsamości wydane w trybie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy zachowują swą ważność.

Art. 58. Ustawa nie narusza przepisów normujących pobyt osób w strefie nadgranicznej.

Art. 59. Tracą moc:

- 1) dekret z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 1962 r. Nr 2, poz. 5),
- 2) ustawa z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. Nr 33, poz. 164, z 1963 r. Nr 15, poz. 77, z 1967 r. Nr 44, poz. 220 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115).

⁵⁰⁾ Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r. o zmianie ustawy — Kodeks wykroczeń, ustawy — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń, ustawy — Kodeks pracy i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 717), która weszła w życie z dniem 1 września 1998 r.

Szanowni Państwo

WYDZIAŁ WYDAWNICTW I POLIGRAFII GOSPODARSTWA POMOCNICZEGO
KANCELARII PREZESA RADY MINISTRÓW
uprzejmie informuje o możliwości zaprenumerowania na **2001** rok
następujących wydawnictw:

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 813 zł
Cena prenumeraty nie obejmuje załączników

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ „MONITOR POLSKI”

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 192 zł
Cena prenumeraty nie obejmuje załączników

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ „MONITOR POLSKI B”

zawiera ogłoszenia sprawozdań finansowych spółek akcyjnych i innych podmiotów gospodarczych

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 2140 zł

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTRA ZDROWIA

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 16 zł

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTRA FINANSÓW

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 75 zł

BIULETYN ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH — ogłoszenia o przetargach i wynikach postępowań

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 802 zł
Cena prenumeraty za II–IV kwartał (w tym 7% VAT) — 602 zł

PRZEGLĄD LEGISLACYJNY — zawiera dokumenty i informacje o działalności Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów oraz artykuły i studia dotyczące problemów legislacji, źródeł prawa, procedur i technik legislacyjnych

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 150 zł

Instytucje, urzędy i osoby fizyczne zainteresowane prenumeratą lub zakupem pojedynczych egzemplarzy proszone są o składanie zamówień:

listownie pod adresem **Gospodarstwo Pomocnicze Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
Wydział Wydawnictw i Poligrafii
ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa**

lub **faksem** pod numerem (0-22) 694-62-06

Przy zakupie pojedynczych egzemplarzy prosimy o określenie formy płatności: przelew lub za zaliczeniem pocztowym

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać:

- na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa
- w punktach sprzedaży Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73 i ul. Powińska 69/71, tel. 694-62-96

Egzemplarze archiwalne — od 1918 r. — ul. Powińska 69/71, tel. 694-62-96
od 1996 r. — al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73

**Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii
Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa,
do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru**

O wszelkich zmianach nazwy lub adresu prenumeratora prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii
Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Dziennik Ustaw i Monitor Polski dostępne są w Internecie pod adresem www.gpkprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej
i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,
ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa, tel. 622-66-56

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; fax 694-62-06
Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581
www.gpkprm.gov.pl
e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa